

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

IV. De odijs Anabaptistarum inter se.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

virgunculæ neptis suæ copiam obtulisse, si ei cœtu se immisceret. (a) Tota tamen hæc societas, Fraterculorum diæta, iam perijisse creditur. Superest tamen etiamna secta eorum qui ab ipsis Anabaptistis *Impuri* dicuntur, ed quod præter alia, polygamiam permittrunt. Certe Ludouicum Hetselrum celebrem Anabaptistam tredecim uxores eodem tempore simul viventes habuisse Lindanus auctor est. (b) Et Lutherus de alio quodam scribit, qui xxv. habuerit, nec tamen in ijs omoibus libidinæ potuerit explere. Multi quidem ab ipsis editi libri doctrinam hanc de polygamia probare videatur; improbe illud interpretantes: Erunt duo in carne una. Et illud Apostoli: *Vnusquisque suam uxorem habeat, & unaqueque maritum suum: quibus dictis tamen tamquam tonitruo unis hæc turpis opinio collabascat*. Fuerunt etiam qui *Deificatos* se dixerunt. Amsterodami liber excusus est, hoc titulo: *Homo Deificatus*.

III. In superiori Germania reperiuntur Munsteriani: à fatuo illo burdone Munstero sic dicit, qui gladium Gedeonis datum sibi aiebat, ad nouum institendum Christi regnum. (c) Ex hac secta aliqui cum Valentianis dicunt, Christum ex Maria Virginem non conceptum, sed per eius uterum tamquam per canalem transisse. Vnde vero hæc nimis pater Anabaptistarum Lutherus quoque idem dixisse censetur siquidem ait. (d) Christum corporaliter & spiritualiter è S. Virgine Maria natum fuisse: quæ sententia à Calvinistis ei exprobatur. Idem Anabaptista peccatum originale pro inani commento habent: quam opinionem à Zuinglio se accepisse fatentur, (e) quod nimis peccatum mortale sit de remissione peccatorum dubitate. Tum, uniuersos homines, immo & diabolos, postquam sati pœnarum dederint, saluatum iri: (f) qui error fuit Origenis in Concilio IV. Constantinopolitano à quingentis fere Patribus condemnatus. Ex ipsorum Doctoribus quidam credunt, Tria esse tempora seu positi, Tres Mundos. Primum ab Adamo usque ad Noah, qui purgatus sit per aquam. Secundum in quos nos sumus, per ignempurgatum iri. In tertio Iustitiam regnaturam, & ante generalem mortuorum resurrectionem, Iesum Christum duo annorum milliacum. Electis suis in hoc Mundo cum gudio & voluptate vixit, earumque labores & miseras remuneraturum. Ad illum vero usque diem, Animas unæ cum corporibus dormire. (g) Quam illi stultitiam à Chilasticis hæreticiis, qui tempore Sixti I. vixerunt, didicerunt. Interhas vero sectas nonnulli sunt, qui veteri Testamento non

aliam quam historicam fidem deberi afferunt, ut quod per Nouum omnino sit abrogatum. Hæc Manichæorum fuit doctrina, vt S. Augustinus scribit. (h) Ait illi, Molens cum Christo non esse commiscendum. Sed responderet idem S. Doctor, Eadem in veteri & novo Testamento contineri. In illo umbras esse & figuræ in hoc corpus & res ipsas ibi resfiguratas, hic manifestatae.

IV. Quamvis autem hæc & aliæ omnes Anabaptistarum factiones mutuo se se oderint ac detestentur; exemplo tamen omnium hæreticorum, miro consensu in perniciem Ecclesiae conspirant, mutualis opera tradunt. Qui Ioannis Guilielmivlli Anabaptistarum regis vitam descripsit, testatur, Antwerpæ duos è se viles Anabaptistas ad mortem damnatos. Quum more ritato ante supplicium ad cibum capiendum considerare iussi essent, eorum alterum facere id recusasse, Nihil hic in terris cum eo sibi refore, inquiens, cum quo partem in celo habiturus non esset. Vtrumque tamen Anabaptismum prædicasse & Mennonis se discipulos tulisse. Et hæc quidem divisio, omnis hæreticos ordinaria comes, etiam olim inter Monasterienenses gliscere coepit. Sic enim eorum quidam ipse scribit, (i) Tot fere opiniones ac sectas inter ipsos suis quot Doctores; quod quisque Prophetam se iactaret, & hic cum Deo, ille cum Angelis colloquium se habuisse simularet. Hæc Vbbo ille, qui ab Anabaptismo ad Catholicam Ecclesiam rediit, librumque Recognitionis edidit, Hic idem ille est, qui Theodoro Philippo Amsterodami, Davidi Georgio monstro hominis Delphis, Simoni Mennoni Groningæ, tribus famosis Anabaptistarum doctoribus, ac diuersatum hæreticon auctoribus, manus imposuit, quorum historia me vocat, vbi prius Anabaptisticorum regum catalogum, atque eorundem exitum vobis exhibuero, de quibus lane Satyricum illud potius quam, ut ille de bonis, dici possit, Omnes uni annulo inscripsi posse.

V. De primo eorum rege Joanne Leideni,

P. eius-

a Similia de Caluinistis & Puritanis habet Simon Tit. in Britannomachia pag. 276. lib. 3. cap. 3.
b Colloq. mens Germ. fol. 415. b. c Eras. Alber. contra Carol. Stad. d Luth. Tom. 7. Bullinger. lib. 2. cap. 13. pag. 58. e Idem lib. 1. cap. 11. fol. 16. f Franck Chron. part. 3. tit. de Anab. Ioannis Denck. Bulling lib. 2. cap. 15. g Idem libr. 4. cap. 10. & cap. 4. 5. 6. 7. & seq. h Quast. 33. in Num. i Modett. de auct. Anab. fol. 89. f. 6. Vbbo in prefat. a. b & fol. 26.